Чрез-щя. чрез щя

Чраба (ста) 1) водно чривотно двоживо. 2) болест от въспаление отеч в гърлото.

Чребина — в чреб-ра

Чрабен, а, о, — и (чта) 1) що се отнася към болестта чраба. 2) който слуши за здравето и болвет на чраба.

Чребенак — чреб-ник.

Чрабка (ста) умал. от чраба. 1) малка чрабка. 2) кръгел малък щрс се тури в мисурата на риба от домашни кросна. 3) на колата — дръвца покакво в на малко малки, релсовидни сопи.

Чрабо — чребата.

Чребри мн. от — бер. 1) нова що бъсчаа на бетна когато се надува за кръвка. 2) хре-ве на рибата

Чрабуек

Чреден — чредеи

Чредна дъвка

Чрадеи (ста) чред, тегленье, сърце към писмо: и в чрадеата ми непонуда ма съ оцет. псал. 68; 21

Чредлива — чреден

Чрадеи гр. ср. чредиен, чреден съм

Чрабоша (ста) мъдестата част, която покрива задните; вътрешните части

Чреб.

Чрадение, (то)

Чрабуек (чта) в. чребина

Чрабуро, то вторично название на чребата, може от чабри,

Чрадо

Чрадба нар.

Чрадеи, ска, о, — и (чта)

Чрадок, ска, о, — и (чта)

Чрадко нар. и възвъзчреда

Чрадоване (то)

Чрадовити, а, о, — и — (чта

Чрадовито

Чрадоване

Чрадовно

Чрадостен, тна, о — и (чта)

Чрадостив, а, о — и (чта)

Чрадост.

Чрадостно нар.

Чрал ме е.

Чрадно

Чрадя, гл. сръд.

Чрадя, мн. гл. дл.

Чрадъчи

Чрадъдарц — ни (чта

Чрадъв — чрад

Чрадъртски, а, о, — и (чта

Чар (чта) — р' — (ста.

Чара (ста)

Чрарав (ста)

Чраравица (ста)

Чрарави, мн.

Чрарено (то) течено, кабе б

Чрарка чрарка

Чрарко нар. с чар, горещо

Чрарак, рска, о — и (чта)

Чрарник (чта) мангал.

Чрарница (ста) 1) мангал, 2) корития и вратник.

Чрарч, мн. гл. дл. теся, приготвяи чрез чар-та ивица за храна, варена (на тесни) месо.

Чрдакол) коскин

Чрвакан

Чрв-ща

Чрвачка

Чредеу

Чредъчи

Чрет та четрти

Чрети

Чрчи в чрчи

Чреч — чреи

Чрчя ме